

ODLUKA O SPROVOĐENJU PREPORUKA KOMISIJE

Datum usvajanja: 12. februar 2021. godine

Slučaj br. 2016-14

Milan Ađančić

protiv

EULEX-a

Komisija za razmatranje ljudskih prava (čitaj: Komisija) je na zasedanju 12. februara 2021. godine u sledećem sastavu:

G. Guénaël METTRAUX, predsedavajući član

Gđa. Anna BEDNAREK, član

Gđa. Anna AUTIO, član

Uz asistenciju:

G. Ronald Hooghiemstra, pravni službenik

Uzevši u razmatranje gore pomenutu žalbu, predstavljenu u skladu sa Zajedničkom Akcijom Saveta 2008/124/CFSP koja datira od 04. februara 2008. godine, EULEX-ovim Konceptom odgovornosti koji datira od 29. oktobra 2009. god. o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava i Pravilnika o radu Komisije prema poslednjim izmenama od 11. decembra 2019. godine

Nakon razmatranja elektronskim putem shodno pravila 13(3) Pravilnika o radu Komisije, odlučuje kao što sledi:

I. REZIME ČINJENICA

1. Slučaj se odnosi na „prisilni nestanak“ bliskog rođaka podnosioca žalbe. Komisija je ustanovila da Misija vladavine prava Evropske Unije, EULEX Kosovo (u tekstu „Misija“) nije sprovedla istragu nad okolnostima spomenutog nestanka, a što je bila u obavezi da uradi, i nije informisala bliske rođake o toku jedne takve istrage. Ovo je imalo za ishod i dovelo je do kršenja osnovnih prava podnosioca žalbe koja su zaštićena, *između ostalog*, članom 2 (pravo na život) (proceduralni deo) i članom 3 (pravo da ne bude predmet mučenja i drugih okrutnih, nehumanih ili ponižavajućih postupanja ili

kažnjavanja) Evropske Konvencije o ljudskim pravima (čitaj: Evropska Konvencija ili Konvencija).

II. POSTUPAK PRED KOMISIJOM

2. Žalba povodom ovog slučaja je registrovana pred komisijom dana 30. juna 2016. godine.
3. Putem pisma, 01. jula 2016. godine, Komisija je obavestila Misiju da je ovaj slučaj registrovan.
4. Dana 28. juna 2017. godine, komisija je od ovog a i drugih žalilaca zatražila da dostave naknadne informacije u vezi njihovih žalbi. Žalioci su prvobitno odgovorili preko predstavnika srpskih porodica iz Resursnog centra za nestala lica (RCNL), NVO sa sedištem u Prištini, da nisu imale dodatne informacije u vezi sa ovim slučajevima.
5. Dana 20. septembra i 17. oktobra 2017. godine, Komisija je poslala dva dodatna zahteva da naknadne informacije preko predstavnika iz RCNL.
6. Dana 20. oktobra 2017. godine, komisija je primila odgovor od predstavnika iz RCNL koji je dostavio naknadne informacije u vezi dva predmeta, uključujući i ovaj predmet.
7. Dana 08. decembra 2017. godine, komisija je poslala Izjavu sa činjenicama i pitanjima Šefici Misije (čitaj: ŠM) EULEX Kosovo, pozivajući je da podnese svoje odgovore i pisane komentare povodom žalbi najkasnije do 26. januara 2018. godine.
8. Pismom od 19. januara 2019. godine, do Misije je ponovo zatraženo da podnese odgovore na pitanja do 16. februara 2019. godine.
9. Zapažanja ŠM su primljena 12. marta 2019. godine.
10. Dana 15. marta 2019. godine, pismo ŠM je radi informisanja dostavljeno žalioocu, kojem je dat rok do 15. aprila 2019. godine da dostavi naknadne podneske kao odgovor na to pismo.
11. Dana 19. juna 2019. godine, Komisija je donela odluku o prihvatljivosti, proglašivši žalbu prihvatljivom u smislu članova 2, 3, 8 i 13 Evropske Konvencije za ljudska prava (u daljem tekstu: „Evropska konvencija” ili “Konvencija”) (<https://hrrp.eu/docs/decisions/2019-06-19%20Admissibility%20Decision%202016-14.pdf>).
12. Dana 11. decembra 2019. godine, Komisija je donela „Odluku i nalaze“, utvrdivši da je Misija odgovorna za kršenje osnovnih prava podnosioca žalbe prema članu 2 (proceduralni deo) i 3 Evropske konvencije. U tom svetlu, Komisija nije našla za potrebno da donosi odluke u vezi sa mogućim kršenjima članova 8 i 13 Konvencije od strane Misije. Na osnovu toga, Komisija je dala sledeće preporuke:

NAPOMINJE da, na osnovu dostupnih informacija Komisiji, kršenje prava žalioaca može biti u toku; i, stoga,

PREPORUČUJE sledeće:

- i. Imajući u vidu težinu povreda prava koja se razmatraju, Komisija poziva Šefa Misije da pažljivo razmotri mogućnost i potrebu da Misija prizna kršenje prava podnosioca žalbe koja je Misija počinila;
 - ii. Komisija poziva Misiju da obezbedi da spis predmeta koji se odnosi na ovaj slučaj bude poslat nadležnim lokalnim vlastima;
 - iii. Komisija preporučuje da ovaj slučaj treba da bude predmet nadgledanja od strane Misije;
 - iv. Komisija preporučuje, kao što je to učinila kod slučaja 2017-02, da Misija razmotri davanje preporuka vlastima u pogledu mogućih budućih istražnih tokova koji bi mogli pomoći u rešavanju ovog slučaja; u tom kontekstu, Komisija preporučuje Misiji da treba da naglasi važnost prava žrtava na istinu i da bude obavješteni o opštem toku istrage;
 - v. Komisija preporučuje da Misija treba da izvesti nadležne organe u Briselu ukoliko sazna da lokalni organi vlasti ne ispunjavaju svoje obaveze u tom pogledu;
 - vi. Misija treba da preduzme aktivne korake da se raspita kod organa vlasti da li su i koji koraci preduzeti da se istraži ovaj slučaj i obavesti nadležne organe Evropske unije u Briselu ako postane očigledno da vlasti ne ispunjavaju svoje obaveze u tom pogledu;
 - vii. Komisija preporučuje da se ova odluka dostavi nadležnim kosovskim istražnim organima; i
 - viii. Komisija takođe preporučuje Šefu Misije da osigura da se aktivnosti nadzora Misije sprovede na način koji je u skladu sa obavezama Misije o ljudskim pravima i da obezbedi da ovaj deo mandata doprinese efikasnoj zaštiti i unapređenju tih prava.
13. Komisija je zatražila od Šefa Misije da izvesti o sprovođenju ovih preporuka i da odgovori na postavljena pitanja što je pre moguće a najkasnije do 16. marta 2020. godine
 14. Ti podnesci su primljeni 22. decembra 2020. godine. Njihov sadržaj je u daljem tekstu razmatran.

III. PRELIMINARNA RAZMATRANJA: VREDNOST I VAŽNOST OVLAŠĆENJA KOMISIJE DA PRATI SPROVOĐENJE SVOJIH PREPORUKA

15. Konkretno ova odluka je propratna odluka usvojena od strane Komisije shodno pravila 45bis Pravilnika o radu.
16. Ovlašćenje Komisije za praćenje preporuka je nesporno. Ono je u skladu sa Pravilnikom i ova proceduralna mogućnost je dobro uspostavljena u praksi i sudskoj praksi Komisije. Vidi Aneks A ove odluke u kome su navedeni slučajevi u kojima su donete propratne odluke.
17. Proceduralna mogućnost za Komisiju da proprati svoje preporuke je naročito važna u pogledu ograničenja koja su postavljena na njenu moć i ovlašćenja. Konkretno, odluke komisije dolaze u obliku ne-obavezujućih preporuka. Vidi, npr., *Thomas Rüsche protiv EULEX-a*, Slučaj br. 2013-21, Odluka o sprovođenju preporuka Komisije, 13. jun 2017. godine, par. 7. Vidi takođe KRLJP, *Beleška prakse rada o pravnim lekovima za kršenje ljudskih prava* (<https://hrrp.eu/docs/Case%20law%20note%20on%20REMEDIES%20FOR%20HR%20VIOLATIONS.pdf>). Neobavezujuća priroda preporuka Komisije znači da, kako bi bili efikasni, mehanizmi odgovornosti koje delom čini Komisija u velikom zavise da li će Misija sprovesti preporuke koje je Komisija dala.

18. Pored toga, mandat Komisije ne omogućava da ista dâ preporuke za finansijsku nadoknadu čak i tamo gde su oni mogli da obezbede adekvatan lek za kršenje ljudskih prava od strane Misije. Vidi, npr., *Zahiti protiv EULEX-a*, slučaj br. 2012-14, Odluka o sprovođenju preporuka Komisije, 11. novembar 2014. god., par. 16; *X i 115 ostalih žalilaca protiv EULEX-a*, slučaj br. 2011-20, Četvrta odluka o sprovođenju preporuka Komisije za razmatranje ljudskih prava, 11. decembar 2019. god., Operativni deo; Godišnji izveštaj 2016 KRLJP-a, strane 2 i 48-50; i još jednom, KRLJP, *Beleška prakse rada o pravnim lekovima za kršenje ljudskih prava* (<https://hrrp.eu/docs/Case%20law%20note%20on%20REMEDIES%20FOR%20HR%20VIOLATIONS.pdf>). Iako ovo nije sprečilo Misiju, *proprio motu*, da ponudi finansijsku kompenzaciju žrtvi kršenja prava u ograničenom broju slučajeva (vidi, npr. *Zahiti protiv EULEX-a*, 2012-14, 11. novembar 2014, par. 7, 11- 12 i 24-26), nemogućnost Komisije da preporuči ovu vrstu pravnog leka ili, još efikasnije, da naredi finansijsku kompenzaciju tamo gde je to prikladno, prilično je ograničila ovlašćenja Komisije za datu odgovornost. Odsustvo mogućnosti da Komisija preporuči finansijsku reparaciju čak i tamo gde bi to bilo prikladno, znači da bi Komisija mogla da preporuči korake i mere koje ne pružaju potpunu ili potpuno adekvatnu vrstu leka za kršenje prava koje je utvrdila. Ovo još više naglašava potrebu da Misija budno pazi na one korektivne preporuke koje daje Komisija i da ih primeni u najvećoj mogućoj meri.
19. Bez potpune i efikasne posvećenosti pridržavanju standarda ljudskih prava od strane Misije, preporuke Komisije mogle bi stvoriti malo više od prividne odgovornosti Misije. Stoga je od ključne važnosti da Misija pokaže svoju stvarnu posvećenost tim standardima primenom preporuka Komisije u najvećoj mogućoj meri. Komisija donosi naknadne odluke u slučajevima kada se utvrdi da je Misija prekršila ljudska prava podnosioca žalbe, kao što je to slučaj ovde, kao sredstvo za osiguranje stvarne i efikasne odgovornosti Misije za takva kršenja.

IV. PRAĆENJE PREPORUKA KOMISIJE

20. Kao preliminarno pitanje, Komisija će napomenuti i ponoviti da su kršenja koja je Komisija pripisala Misiji izuzetno ozbiljne prirode. Ona se odnose na neka od najvažnijih osnovnih prava zagarantovanih pojedincu. Štaviše, kršenje koje je pripisano Misiji trajalo je dugo i značajno vreme. Pokazalo je ozbiljno narušavanje svojih dužnosti i obaveza u odnosu na žrtvu. U tim okolnostima, Komisija očekuje da će Misija preduzeti efikasne korake kako bi osigurala da se ovo kršenje adekvatno i u potpunosti popravi. Na osnovu onoga što sledi, međutim, Komisiji je očigledno da odgovor Misije nije daleko premašio ta očekivanja.
21. Svaka od preporuka komisije i odgovor na iste od strane Misije će se razmotriti u daljem tekstu.
22. Prva preporuka Komisije je bila sledeća:
- „Imajući u vidu težinu povreda prava koja se razmatraju, Komisija poziva Šefa Misije da pažljivo razmotri mogućnost i potrebu da Misija prizna kršenje prava podnosioca žalbe koja je Misija počinila;“

23. Umesto priznanja odgovornosti Misije za ova kršenja, Šef Misije je izrazio

„Duboko žaljenje što Misija nije uspela da istraži nestanak Dušana Ađančića“.

Kao što je Komisija istakla u ranijim slučajevima, izraz žaljenja nije isto što i priznanje odgovornosti kada je reč o otklanjanju kršenja prava. Komisija žali što je, još jednom, Misija preko svog Šefa odbila da prizna svoju odgovornost za kršenje prava podnosioca žalbe.

24. Prema tome, Misija nije uspela da sprovede prvu preporuku Komisije.

25. Druga preporuka komisije je bila:

„Komisija poziva Misiju da obezbedi da spis predmeta koji se odnosi na ovaj slučaj bude poslat nadležnim lokalnim vlastima;“

26. Šef Misije je istakao da su svi dosijei i spisi predmeta koji su u posedu Misije sada predati lokalnim vlastima.

27. Komisija se stoga uverila da je njena druga preporuka u potpunosti primenjena.

28. Treća preporuka komisije je bila:

„Komisija preporučuje da ovaj slučaj treba da bude predmet nadgledanja od strane Misije;“

29. Kao odgovor na tu preporuku, Šef Misije pružio je poduže obrazloženje onoga što je razumeo kao obim i prirodu trenutnog mandata Misije. Šef Misije je posebno sugerisao da trenutni mandat Misije za „nadgledanje“ ne uključuje nikakvu nadležnost za savetovanje ili davanje preporuka u vezi sa slučajevima. Šef Misije je takođe predložio da „EULEX može da pruži podršku nadležnim organima davanjem preporuka koje se bave strukturnim pitanjima i može da obavlja dodatne zadatke na zahtev“. Dodao je da će Misija, ukoliko vlasti započnu istragu nad slučajem g. Ađančića, isti nadgledati.

30. Komisija nije uverena da gore navedeno objašnjenje pruža potpunu i tačnu sliku odgovornosti Misije. Prvo, utvrđeno je da krši osnovna prava podnosioca žalbe, od Misije se sada može očekivati da otkloni te povrede. Ovo zahteva efikasne korake koje Misija treba da preduzima, a promena mandata Misije ne menja prirodu obaveze Misije da obezbedi efikasan pravni lek. Drugo, Misija je i dalje obavezana da deluje u skladu sa osnovnim standardima ljudskih prava. To zahteva da se njen trenutni mandat tumači u svetlu tih obaveza. Čini se da stavovi koje je Misija gore navela ne utiču na ta dva razmatranja.

31. Takođe je očigledno da ako Misija sedi besposlono u nadi da će lokalne vlasti preuzeti neke od njenih odgovornosti, verovatnoća da se to nikada neće dogoditi u stvari stvarna. Ovo je očigledno iz činjenice da mnogi, a možda i svi slučajevi prisilnog nestanka koji

su stigli do Komisije i za koje je utvrđeno da ih Misija nije efikasno istražila, izgleda da ih ne istražuju ni lokalne vlasti. Misija, svesna ove situacije, ne može, dakle, u dobroj veri tvrditi da očekuje da se ovo dogodi, ukoliko se ne preuzmu koraci da se pobrine da se to desi.

32. Pored toga, Komisija primećuje nekoliko javnih izjava zvaničnika Misije, uključujući Šefa Misije, u smislu da je Misija i dalje duboko zabrinuta pitanjem nestalih osoba. Ako je to zaista tako, a Komisija želi da pretpostavi da jeste, Misija mora da uradi više nego da samo pasivno sedi i čeka da lokalne vlasti deluju, dok sama Misija deceniju ili više nije uspela da ispuni sopstvene obaveze.
33. Komisija, prema tome, razume da je uloga Misije u „nadgledanju“ takođe ona koja uključuje nadgledanje slučajeva ili vrste slučajeva koji nisu predmet istrage lokalnih vlasti tamo gde se od njih očekuje i koji su zakonski obavezni da to učine. Bilo koje drugo tumačenje mandata Misije značilo bi da se Misija može smatrati saučesnikom u neuspehu vlasti da ispune svoje obaveze u pogledu ljudskih prava. Takva situacija, ako bi se dogodila, bila bi u suprotnosti sa posvećenošću Misije i obavezujućim obavezama prema ljudskim pravima. Takođe bi bilo u potpunosti u suprotnosti sa principima vladavine zakona, za koje Misija ima mandat da promoviše na Kosovu.
34. Prema tome, Misija nije uspela da sprovede treću preporuku Komisije.
35. Četvrta preporuka Komisije je bila:

„Komisija preporučuje, kao što je to učinila kod slučaja 2017-02, da Misija razmotri davanje preporuka vlastima u pogledu mogućih budućih istražnih tokova koji bi mogli pomoći u rešavanju ovog slučaja; u tom kontekstu, Komisija preporučuje Misiji da treba da naglasi važnost prava žrtava na istinu i da bude obavešteni o opštem toku istrage;“

36. Ovde se primenjuje ono što je gore rečeno u paragrafima 29-33. Komisija nije zadovoljna objašnjenjem koje je dao Šef Misije da se uzdrži od preuzimanja bilo kakvih aktivnih koraka kako bi se osiguralo da sadašnja stvar treba da se istraži.
37. Prema tome, Misija nije uspela da sprovede četvrtu preporuku Komisije.
38. Peta preporuka Komisije:

„Komisija preporučuje da Misija treba da izvesti nadležne organe u Briselu ukoliko sazna da lokalni organi vlasti ne ispunjavaju svoje obaveze u tom pogledu;“

39. Još jednom, ovde se primenjuje ono što je gore rečeno u paragrafima 29-33. Ako lokalne vlasti ne ispune svoje obaveze vezane za ljudska prava, Misiji se ne može dozvoliti da se ponaša kao da nije svesna te činjenice ili da, ako je svesna, nema sposobnost da igra ulogu u rešavanju situacije. Komisija je donela mnoge odluke koje su trebale da zabrinu Misiju zbog, kako se čini, sistemskog propusta lokalnih vlasti da istraže slučajeve koji uključuju navode o prisilnom nestanku povezanom sa sukobom.

40. U svetlu ovoga, bilo bi nespojivo sa obavezama Misije na polju ljudskih prava ako se ne bi postupilo prema tom znanju. Ukoliko smatra da Misija nema potreban mandat da postupi po ovom pitanju, Šef Misije bi trebalo da pokrene pitanje pred nadležnim organima EU kako bi se osiguralo da su takva ovlašćenja uredno dodeljena ili da vlasti EU treba da preduzmu direktne korake da se obrate i pokrenu ovo sa lokalnim kosovskim vlastima; i da se to pitanje na odgovarajući način spominje u izveštajima koje Misija izrađuje godišnje baveći se trenutnom situacijom u oblasti vladavine prava u zemlji.
41. Stoga Komisija konstatuje da Misija nije ispunila njihovu petu preporuku.
42. Šesta preporuka Komisije je bila:
- „Misija treba da preduzme aktivne korake da se raspita kod organa vlasti da li su i koji koraci preduzeti da se istraži ovaj slučaj i obavesti nadležne organe Evropske unije u Briselu ako postane očigledno da vlasti ne ispunjavaju svoje obaveze u tom pogledu;“
43. Kao što je gore pomenuto, umesto da preduzme preporučene korake, Misija je nastojala da objasni svoju nesposobnost da deluje na osnovu svog uskog tumačenja svog mandata i obaveza.
44. Iz gore navedenih razloga, Komisija nije zadovoljna tim objašnjenjem i poziva Šefa Misije da još jednom razmotri ovo pitanje.
45. Sedma preporuka Komisije je bila:
- „Komisija preporučuje da se ova odluka dostavi nadležnim organima Misije;“
46. Kao odgovor na to, Šef Misije je naznačio da je ona odmah prosleđena svim relevantnim jedinicama misije i rekao da su „nadležni organi Evropske unije u Briselu takođe rutinski obavesteni o svim odlukama komisije i oni takođe dobijaju njen godišnji izveštaj“ . Odluka Komisije je takođe prosleđena nadležnim organima i tačnije kosovskoj policiji i STRK-u. Na njihov zahtev, EULEX je takođe dostavio STRK-u odgovarajući policijski broj predmeta kako bi im omogućio da pronađu slučaj i relevantnu dokumentaciju“.
47. Komisija je zadovoljna što je Misija u potpunosti sprovela njenu sedmu preporuku.
48. Osmu preporuku Komisije je bila:
- „Komisija takođe preporučuje Šefu Misije da osigura da se aktivnosti nadzora Misije sprovode na način koji je u skladu sa obavezama Misije o ljudskim pravima i da obezbedi da ovaj deo mandata doprinese efikasnoj zaštiti i unapređenju tih prava.“
49. Šef misije se nije pozabavio ovom preporukom. Iz gore navedenih razloga, Komisija je zabrinuta što trenutno tumačenje Misije u vezi sa njenim mandatom možda neće biti u

skladu sa obavezama Misije na polju ljudskih prava. Čini se, umesto toga, da njihov neuspeh da izraze zabrinutost zbog neuspeha lokalnih vlasti da istraže određene kategorije slučajeva - uključujući i ovaj - može stvoriti lažni utisak da te vlasti deluju u skladu sa sopstvenim obavezama. U meri u kojoj je mandat Misije za nadgledanje namenjen da pruži vlastima EU i državama jednu tačnu sliku situacije na Kosovu što se tiče napora u polju vladavine zakona, ta slika bi bila u potpunosti nepotpuna i iskrivljena uskim tumačenjem svojih odgovornosti od strane same Misije.

IZ TIH RAZLOGA, KOMISIJA JEDNOGLASNO

NALAZI da Šef Misije nije sproveo u potpunosti sve preporuke Komisije;

MORA DA ZATRAŽI da Šef Misije još jednom razmotri preporuke koje je komisija dala a koje nije sproveo u potpunosti a u pogledu ozbiljnosti i težine prekršenih prava od strane Misije u ovom slučaju, a konkretno, sledeće:

- Prvu preporuku Komisije;
- Treću preporuku Komisije;
- Četvrtu preporuku Komisije;
- Petu preporuku Komisije;
- Šestu preporuku Komisije;
- Osmu preporuku Komisije;

I u tom smislu, **POZIVA ŠEFA MISIJE** da usvoji mere kao odgovor na preporuke Komisije koje će u potpunosti prikazati dubinu posvećenosti Misije u poštovanju standarda ljudskih prava i da ispravi štetu nanetu podnosiocu žalbe u ovom slučaju;

DALJE PREPORUČUJE da ova Odluka bude prosleđena svim relevantnim organima u Misiji i svim relevantnim organima Evropske Unije i zvaničnicima u Briselu;

OSTAJE NA slučaju do daljnjeg;

POZIVA ŠEFA MISIJE da obavesti Komisiju o svom odgovoru na ovu Odluku što je ranije moguće a najkasnije do 21. maja 2021. godine.

U ime Komisije:

Guénaél METTRAUX
Predsedavajući član

Anna BEDNAREK
Član

Anna AUTIO
Član

ANEKS A: TABELA POVREDAM PRAVA SA PROPRATNIM ODLUKAMA – decembar 2020. god.

	Slučaj	Prihvatljivost	Nalazi	Propratna odl.	Druga	Treća i naredne	Status
1	2010-01	8 APR 2011	8 APR 2011	23 NOV 2011			Zaključeno
2	2010-07	8 JUN 2011	8 JUN 2011	23 NOV 2011			Zaključeno
3	2011-07	5 OKT 2012	10 APR 2013	26 NOV 2013	26 AVG 2014		Zaključeno
4	2011-20	5 OKT 2012	22 APR 2015	11 NOV 2015	10 JAN 2017	27 MAR 2019; 11 DEC 2019	Na čekanju
5	2011-27	13 JUN 2017	5 DEC 2017	19 JUN 2019			Zaključeno
6	2012-09 i dr.	10 APR 2013	20 JUN 2013	5 FEB 2014			Zaključeno
7	2012-14	7 JUN 2013	4 FEB 2014	11 NOV 2014			Zaključeno
8	2012-19 & 20	<i>vidi 2012-09</i>	30 SEP 2013	27 MAJ 2014			Zaključeno
9	2012-22	---	11 NOV 2015	29 FEB 2016			Zaključeno
10	2013-03	1 JUL 2014	12 NOV 2014	11 NOV 2015			Zaključeno
11	2013-21	11 JAN 2017	11 JAN 2017	13 JUN 2017			Zaključeno
12	2014-11 i dr.	30 SEP 2015	19 OKT 2016	7 MAR 2017			Zaključeno
13	2014-18	12 NOV 2015	12 NOV 2015	11 JAN 2017			Zaključeno
14	2014-32	11 NOV 2015	11 NOV 2015	19 OKT 2016	7 MAR 2017		Zaključeno
15	2014-34	29 SEP 2015	19 OKT 2016	7 MAR 2017			Zaključeno
16	2014-37	19 OKT 2016	19 OKT 2016	10 JAN 2017			Zaključeno
17	2016-09	19 JUN 2019	11 DEC 2019				Na čekanju
18	2016-10	19 JUN 2019	13 FEB 2020				Na čekanju
19	2016-11	11 SEP 2019	11 DEC 2020				Na čekanju
20	2016-12	11 SEP 2019	12 FEB 2020				Na čekanju
21	2016-13	11 SEP 2019	12 FEB 2020				Na čekanju
22	2016-14	19 JUN 2019	11 DEC 2019				Na čekanju
23	2016-17	11 DEC 2019	4 JUN 2020	11 DEC 2020			Na čekanju
24	2016-23	4 JUN 2020	11 DEC 2020				Na čekanju
25	2016-24	11 DEC 2020	11 DEC 2020				Na čekanju
26	2016-28	28 MAR 2019	11 SEP 2019	11 DEC 2020			Na čekanju
27	2017-02	27 MAR 2019	19 JUN 2019	11 DEC 2019			Na čekanju
28	2019-01	4 JUN 2020	11 DEC 2020				Na čekanju